

«וי, איינייס? אייניול? כאן נועני, מעיינול (:

מצורפת הצעה למפגש לימוד יוצר

לימוד - סביב מקורות יהודיים הקשורים לט"ו בשבט

יוצר - תרגילי כתיבה יוצרת

**את הלימוד וסדנת הכתיבה
ניתן להעביד באגות, חברותות,
קבוצות קהילתיות ונוער**

הלימוד והיצירה הם בסגנון FreeStyle

תרגישו חופשי להוסיף או לשחרר מקורות ותרגילי כתיבה

כדי שהמפגש יהיה מותאם לכם.

המטרה: ליהנות מזמן איכות עמוק ומעשיר, עם עצמנו ועם הסובבים אותנו

סולו נואבר גולן אנול מאזכרים של סכנו גא
שכרבל עיי נול כגיבי גולניול!

תודה ענקית למור שגיא טוביאס המופלאה

על כל הטוב שהענקת לעיינות
בניצולנו בנימשך נואסע!

כל ילדותי שקמה לתחיה

כגבז בשך זקני
על עץ מניולב
שזכוכ ארז מניולב.

אורן / לאה גולדברג

כָּאן לֹא אֲשַׁמַּע אֶת קוֹל הַקּוֹקֵיָה.
כָּאן לֹא יִחַבֵּשׁ הָעֵץ מְצַנְפֵת שְׁלֵג,
אֲבֵל בְּצֵל הָאֲרָנִים הָאֵלֶּה
כָּל יְלָדוֹתַי שֶׁקָּמָה לְתַחִיָּה.

עץ הלימון

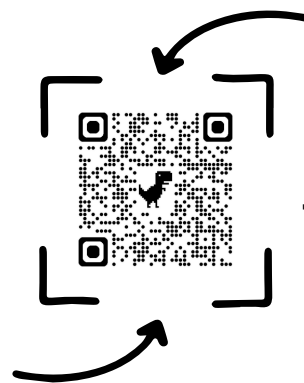
מילים ולחן: ויליאם הולט

תרגום: לאה נאור

עת הייתי ילד קטם אבי אמר לי כך:
למד, ילדי, מעץ לימון וזכור ואל תשכח
למול חלון חדרי הצר פרח לו עץ לימון
ובאמת בזמן קצר למדתי המון

נוכחני:

קח כל מילון כביעית אחי שכתבו
לזכר רשימת 'מכונות'

Lemon Tree
בגרסת הלעז

ארבעה שוחחו, ארבעה נכנסו

כיצד נאכזעו?
מאכיס ע"י?

שיחה / דן פגיס

אַרְבָּעָה שׁוֹחַחֵי עַל הָאָרֶץ.
אֶחָד הִגְדִּיר אוֹתוֹ לְפִי הַסּוּג, הַמִּין וְהָאָן.
אֶחָד עָמַד עַל מְגֵרְעוֹתָיו בְּתַעֲשִׁיית הַקְּרָשִׁים.
אֶחָד צִטָּט שִׁירִים עַל אֶרְנִים בְּכָל מִינֵי שְׁפּוֹת.
אֶחָד הִכָּה שָׂרֵשׁ, הוֹשִׁיט עֲנָבִים וְרָשָׁשׁ.

שְׁנוֹ רַבּוֹתֵינוּ: אַרְבָּעָה נִכְנְסוּ לַפְּרֹדֶס,

וְאֵלוֹ הֵם: בֶּן עֲזַאי וְבֶן זֹמָא, אַחֵר וְר' עֲקִיבָא.

אָמַר לָהֶם ר' עֲקִיבָא: כְּשֵׁאתֶם מְגִיעִים אֶצֶל אֲבֵנֵי שֵׁשׁ

טָהוֹר, אַל תֹּאמְרוּ: מַיִם, מַיִם! מִשּׁוֹם שְׁנֵאמַר: "דִּבֶּר

שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לִנְגַד עֵינַי" (תהילים קא, ז).

בֶּן עֲזַאי הִצִּיף וַמַּת, עָלָיו הִכְתּוּב אוֹמֵר: "יִקָּר בְּעֵינֵי ה'

הַמּוֹתֵה לַחֲסִידָיו" (שם קטז, טו).

בֶּן זֹמָא הִצִּיף וְנִכְבָּע, עָלָיו הִכְתּוּב אוֹמֵר: "דִּבַּשׁ מִצָּאת

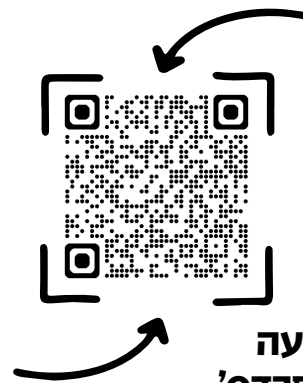
אֶכֶל דִּיךָ פֶּן תִּשְׁבָּעֵנוּ וְהִקְאוֹתוֹ" (משלי כה, טז).

אַחֵר קִצַּץ בְּנִטְיֵעוֹת.

ר' עֲקִיבָא יָצָא בְּשָׁלוֹם.

איך לזכור אכזעו?
גאכלו אג נכנסים?

איפיו אגו כלאו אג
עצמך באכזעו סאזי
ניטפאסיס?

פרשנות
על 'ארבעה
נכנסו לפרודס'

זולוס: איך קשק בכול או אכזעו כזי עקביא?

תרגילי כתיבה יוצרת בעקבות המדרשים

כגזו על נושא ויכאן
שעונו על צעגכס!
נשאינו אג ויטקסט

אַרְבַּעָה שׁוֹחֲחוּ עַל ...
אָחַד הַגְּדִיר אוֹתוֹ ...
אָחַד עָמַד עַל ...
אָחַד צָטַט ...
ואחד ...

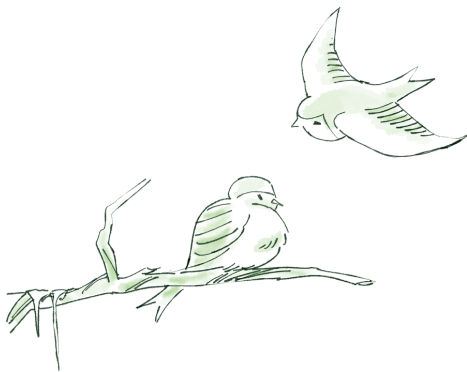
הסיפור אינו מתאר פרדס רגיל שאליו
נכנסו הארבעה, אלא מעין מקום
רעיוני, שנמועים בו עצים שניתן ליהנות
מפרותיהם, ואולי הוא קשור לגן עדן -
זה מקום שמיימי!

כגזו על ויכרזס שאכס
זאנוי כגיזג כזו.
כגזו בזשך זי זקלג כזו.

ויצגוג אנומאנו:
זכרזס שאי יש...
כשאני נכנס אפרזס אני כלאנו...
אני טאקס...אני מרזיש... אני
שאנץ...אני מרזיש...

איילו עוז צברים מוצאים קול
בלוי נשמע בשערי סנכרגים?

חמשה קולן יוצא מסוף העולם ועד סופו
ואין הקול נשמע. **בשעה שנורתין את האילן**
שהוא עושה פרי הקול יוצא מסוף העולם
ועד סופו ואין הקול נשמע, ובשעה
שהנחש נכשט, ... ובשעה שהולד יוצא מן
הגוף עד שתראה את השכינה.

פרקי דרבי אליעזר ל"ד:

דממה דקה / אהוד בנאי

זה בא פתאום בשעה של לא לילה לא יום
קרה במציאות אבל הרגיש חלום
וכל איש לבדו אז עמד על עומדו
ושמע את זה בא מתוכו
דממה דקה

גבול בגבול (גבאני):
3-4 משפטים שמארים כעס וקולאג-
משפט אחרון: צמחני צרני.

אצמחני: טרטאך נכרכ
ילאג גן בנכים
כדי גינורק מסגולס
צמחני צרני

אפשר גיבור כצ'לס 2 צרני.
אפשר בלוצים.
אפשר עם לא (:

באיילו רעעים בחיים אגם אשים
ביצמחני נצרני (גבא)?

השיר המלא

דממה דקה
שולי רנד

לכתב בזמן

תרגילי כתיבה יוצרת מתוך קבוצת הכתיבה הגולנית 'לכתב בזמן'

שמש לימונית

עץ ברוש לימוני, מתהדר בריחו המעורר
עליו זרחניים, נמתחים אל
יש עלים, הנסתרים מן
כמלים הם
אני מסתובבת סביבו, מהלכת על שפת ילדותי,
אני בת שבע.
מלטפת את עליו, ריחו נידף מיד לחוטמי.
מנומש הוא
קול רקע אמי מפטפטת באלחוטמי
אחי הקטן משתרך לידי.
זה אחר צהריים יפה. וריחני.

נועה סוכר, רמת טראמפ

באכי כח של זמנא מסוים
שנכחא בעצכ.
אנו נוינו נכחא?
איננו נכחא?
עס מי נוינו?
?

ניגון ליבי

צומח בתוכי צמח הצלילים
צמח יציב של ניגון ומילים
עליו, קלידים ומיתרים
פירותיו חלילים
ותופים ותוים.
בשורשיו מפתח סול, מפתח פה, חמשות
על ענפיו כרוכים שירים ומנגינות.
פעם טעמתי ונגעתי ומעולם לא עזבתי
אך מעולם לא צמחתי להרוות את
תשוקתי
כמעט חדלתי מניגון ושיר
כיביתי מיתרי קולי ואצבעותי
צמח הניגון מוציא פוארתיו מתוך אוזני
שורשיו מתוך ליבי עברו לילדי

מילכה הורוביץ, נוב

אני צכיק נזמנא
עבאכי ככי אצבא?
?

להצטרפות לקבוצת
הכתיבה הגולנית

